

În memoria Părintelui Lavrentie
Monah Miron, Laurențiu Mihai PĂTRU

Părintele Lavrentie **Omul lui Dumnezeu**

Tipărită cu binecuvântarea
Prea Sfințitului Părinte
† Gherasim
Episcopul Râmnicului

Preșcoala
2018

Cuvânt înainte	5
Părintele Lavrentie, mult ostenitorul și mult miluitorul	7
Prefață.....	12
Casa părintească	14
Tatăl - Lazăr Șovre	15
Mama - Paraschiva Șovre.....	17
Copilăria părintelui.....	19
Un sprijin de nădejde.....	21
De hram la Sf. Mănăstire Rohia	22
Aflarea vocii lui Dumnezeu	23
Doi ani de pregătire	24
Anul 1940	26
Intrarea în mănăstire.....	27
Trecerea liniei de demarcație	28
Specificul Mănăstirii Frăsinei	31
Legământul Sfântului Calinic, binecuvântare ori blestem?	34
Intrarea în mănăstire și ispitirea duhovnicească.....	35
Ieroschimonahul Silvestru	42
La oile mănăstirii.....	43
Tunderea în chipul îngeresc	48
Diaconia părintelui	50
Absolvirea școlii monahale	56
Decretul 410/ 1959	61
Primirea preoției	65
Econom al Sfintei Mănăstiri.....	68
În slujba oamenilor și a bisericii	71
Pelerin la Ierusalim.....	74
Pelerinaj la Sf. Munte.....	84
Ultimii ani de nevoință	89

Predicile rostite la înmormântarea

părintelui Lavrentie..... 94

Mesajul ÎPS Laurențiu..... 94

Mărturii despre părintele Lavrentie..... 101

Mărturie despre duhovnicul meu,

ieromonahul Lavrentie Șovre 103

“Era lipsa desăvârșită a prefăcătoriei,
a minciunii, a duplicității” 195

“Era de ajuns să îl privești și înfățișarea lui de sfânt
te atrăgea, te făcea să ai încredere în el” 210

“Îi dau mulțumire lui Dumnezeu că mi-a dat
posibilitatea să cunosc un astfel de om” 213

“Calea aceasta a părintelui Lavrentie
nu este calea fiecărui om” 224

“Dânsul iubea tare pe aceștia care țineau la
ortodoxie și construiau biserici” 225

“Se naște un dor în inima mea după
glasul acela blând” 232

“Și de-aș trăi de acum încă o viață de om, sunt
convinsă că nu voi mai întâlni un om ca
dânsul” 239

“Rugăciunea părintelui a lucrat bine și
și-a făcut efectul” 245

“Lasă doctorii în pace, mă, du-te la Doctorul cel
mare și puternic care este Dumnezeu” 247

“Părintele nu te lăsa, dacă mergeai la el
să-i spui ceva rău despre alții” 250

“Era într-o slujire continuă, la Sf. Liturghie,
apoi la Sf. Maslu și apoi spovedea” 252

“Plâng acum când scriu despre părintele Lavrentie
pentru că și acum mă simt nedreptățită
de “fuga” sa rapidă” 253

“Avea și duhul înainte-vederii” 262

“Avea duhul îndelungii răbdări”	264
“Nu-ți fie teamă că nu ai să mori, pleacă și te împărtășește”	265
“Sfinția sa a repetat blând și senin: “Eu n-am să mai fiu...”	266
“Știa și Psaltirea pe de rost, a fost foarte citit, foarte cuvios și evlavios”	268
“Hristos se naște, slăviți-L!”	271
“M-am bucurat nespus de mult că Părintele a venit la mine chiar și numai în imaginea icoanei sale”	278
“Gândul m-a dus la binefăcătorul meu, cel ce cu multă dragoste m-a primit și m-a sfătuit”	280
“Oricum părintele știe și sunt convins că-mi aude suspinele”	285
“Cunoașteți prea multă lume, dar mai puțin după nume și mai mult după necazurile lor”	291
“Părintele i-a observat de la distanță, ... și făcându-și semnul crucii a trecut pe lângă ei, ocolindu-i cu rugăciunea în minte”	293
“Am impresia că avea vedenie pe câte vreun om”	298
“Rugăciunile Sfinției Sale au fost ascultate de Dumnezeu”	299
“Cât a plâns părintele pentru mine, cât s-a rugat”	304
“A doua zi am văzut-o pe femeie ducându-se acasă, sănătoasă, pe picioarele ei”	306
“«Lasă, mă, că Dumnezeu este doctorul cel Mare»”	307
“Mașina tot trăgea să intre în șanț dar am scăpat”	309
“După o săptămână de botez, pielea ei era ca a unui prunc”	310
“«Fiule, trebuie să postești și să te rogi, căci altă scăpare nu este, decât vorbirea prin rugăciune cu Dumnezeu»”	311

Respe	“Știu că are grijă de mine, de acolo de unde e, și se roagă pentru mine”	313
	“Întreaga sa ființă emana lumină, căldură și dragoste.....	314
	“Niciodată n-am făcut diferențe între voi, ci vă iubesc pe toți la fel”	316
	“M-am întristat, pentru că am pierdut dintre noi un mare rugător în fața lui Dumnezeu”	331
	“Călăuzit de imaginea proprie a duhovnicului ideal, am pierdut duhovnicul ideal”	332
	“Așa am scăpat din cursa diavolului, cu rugăciunile părintelui Lavrentie”	334
	“Părintele toate le știa și atât se ostenea, că vrea să mulțumească pe toți”	334
	“Pr. Lavrentie era de o smerenie ieșită din comun și o bunătate deosebită”	340
	“După Sf. Maslu a venit acasă, s-a simțit mai bine și a început să vorbească și să mănânce”	342
	“Bunul Dumnezeu și cu Maica Domnului l-au trimis în casa mea”	344
	“«Stai liniștit, că are să vină acasă»”	346
	„Un copil vă mântuie pe voi”	348
	“Capul său era înconjurat de raze, asemenea sfinților din icoane”	352
	“Din primele zile m-a impresionat viața de mănăstire”	356
	“Avea fața inundată de o lumină dătătoare de pace”	359
	“Am ascultat sfatul părintelui și familia mea s-a mai îmbogățit cu încă doi copii”	362
	“Sarcina extrauterină”	363
	Cum l-am cunoscut pe părintele	364
	Despre rugăciunea părintelui lavrentie și binecuvântarea sa.....	367

Scrisorile părintelui Lavrentie și ale credincioșilor

„Nu uita să mă pomenești în rugăciuni”	369
„Am mare nădejde și ajutor în rugăciunile puternice care le îndreptați la Milostivia lui Dumnezeu”	370
„Prin rugăciunile amândorura vom afla voia lui Dumnezeu pentru dumneavoastră”	372
„Credincioasele mele se simt foarte bine, sunt bucuroase că li s-a rezolvat problema necazurilor”	373
„Țin să vă spun să mărturișiți pe Hristos prin faptă și cuvânt”	374
„De atunci mereu, ceva tainic ne cheamă să mergem la Frăsinei”	375
„Trebuie să căutați mai întâi Împărăția Cerurilor Și toate se vor adăuga vouă”	376
„Soacra tot nu se astrucă, se luptă să ne despartă”	377
„Magia albă, ac și magia neagră, sunt făcute Tot cu ajutorul dracilor”	379
„Vă mulțumesc pentru rugăciunile pe care le faceți pentru mine”	380
„Răsplata să o așteptați numai de la Cel de Sus și aceea să fie iertarea păcatelor”	381
„Mulțumim lui Dumnezeu de toate și de tot binele făcut familiei”	382
„Smerenia este cea mai mare virtute care vă poate duce la dragoste”	383
„Copiii tare ar vrea să le ajute bunul Dumnezeu”	384
„Am să fac pâinea aceea... căci este atât de folositoare pentru suflet, cât și pentru trup”	385
„Fie ca Bunul Dumnezeu și Preacurata Fecioara Maria, prin dumneavoastră să ne audă și pe noi”	386
„...vă cerem de la Prea Milostivul Dumnezeu să vă dăruiască sănătate și iertare de păcate”	387
„Nu mă așteptam ca să vă mai aduceți aminte de noi”	388

„Să faceți și dv. pentru familie Acatistul Sfântului Acoperământ al Maicii Domnului și Paraclisul Maicii Domnului în fiecare zi"	390
„Dar vă rog din suflet să continuați să vă rugați pentru noi”	391
„...ar fi bine să faceți pentru copilul dumneavoastră Acatistul Sfântului Stelian de fiecare dată când îl împărtășiți”	392
„Vă rog scrieți-mi ce să fac și cum să fac să scăpăm din toate acestea”	393
„Nu căutați decât voia Prea Bunului Dumnezeu...”	396
„Vreau să vă mulțumesc pentru felul cum m-ați ajutat cu slujbe pentru copiii mei”	397
„...e bine să facă și băiatul înainte de nuntă Acatistul Sfinților și Dreptilor Ioachim și Ana...”	398
“Hristos a Înviat. Soră Ana în Domnul!”	399
„Dacă ești bolnav sufletește este mai dureros ca trupește”	400
„O! câtă bucurie Duh am avut în sufletul meu”	401
„Har și pace de la Domnul nostru Iisus Hristos, iar de la noi bine cuvântări Duhovnicești”	402
„Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătoasa”	403
„Să căutați să nu vă biruiască răul, ci să biruie binele pe rău”	405

Respect pentru oameni și cărți

Părintele Lavrentie Șovre a fost odrăslit în pământul binecuvântat al Maramureșului. S-a născut în satul Trestia, în noaptea de 5 septembrie 1923. Părinții nu erau de neam mare, ci oameni de mijloc, agricultori, dar foarte cinstiți și cu frică de Dumnezeu. Tatăl său se chema Lazăr, iar mama Paraschiva. Această binecuvântată pereche, petrecând în dragoste, cu bună credință în însoțirea cea legiuită, împodobii cu obiceiuri bune: ca facerea de milostenie, ținerea posturilor, nelipsirea de la biserică, s-au învrednicit a odrăsli acest rod.

Nașterea părintelui Lavrentie s-a datorat rugăciunilor stăruitoare ale maicii sale. Pentru un timp soții Șovre au avut o singură fată, pe Maria, pentru care pricină soția era dosădită de bărbatul său care dorea și un băiat. Văzând

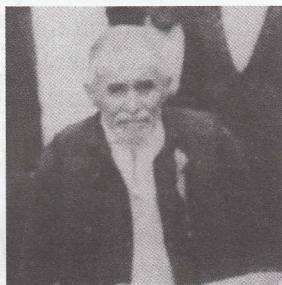

Familia părintelui Lavrentie

acestea ea a început să apeleze la ajutorul Dumnezeiesc și rugându-se cu duh smerit, după puțină vreme a născut prunc de parte bărbătească. Au ales ca nași pe Gheorghe și Ana, unii dintre vecinii cei mai evlavioși. La opt zile de la naștere, cu voia preotului paroh Gheorghe și după ce nașii au făgăduit că se obligă să poarte grijă de cel născut pentru a-l învăța frica de Dumnezeu, l-au botezat, punându-i numele Gavrilă, deoarece hramul bisericii din sat era Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil.

Astfel, pruncul a fost încredințat de către părinții săi, ocrotirii Sfântul Arhanghel Gavriil.

Lazăr Șovre, tatăl părintelui Lavrentie, s-a născut în comuna Trestia, județul Maramureș. El era un bărbat foarte tăcut, gospodar și plin de frica lui Dumnezeu, așa cum îl crescuse tatăl său, moș Gheorghe, care a trăit 103 ani și mama sa, Părașca. Părintele Lavrentie nu l-a uitat întreaga sa viață pe părintele său trupesc. Astfel, uneori spunea: *“Dumnezeu să-l ierte pe tatăl meu. Era un om plin de viață. Trecuse prin multe greutăți. Când a început primul război mondial a fost luat pe front. În prima zi a fost eclipsă de soare, iar tata se uita cu binoclul la soare, zicând: «Sigur va dura 3-4 ani războiul acesta și nu știu dacă vom scăpa cu viață; să ne spovedim și să ne împărtășim. La coasă tot mai rămân fire de iarbă după ce cosești; cred că, tot astfel, coasa morții nu ne va secera pe toți. Dar cei care mor să moară măcar împăcați cu Dumnezeu».* Și așa a fost, că mulți dintre camarazii lui au murit spovediți și împărtășiți, iar el a stat patru ani în Franța și în Iugoslavia, alegându-se doar cu o singură rană la sold”. După război, Lazăr s-a întors acasă și s-a hotărât să se căsătorească cu o fată credincioasă și harnică. După multe rugăciuni, a găsit o astfel de fată chiar în satul lui, pe nume Paraschiva. Totuși pentru ca pasul pe care vroia să-l facă să nu fie fără sfat și binecuvântarea lui Dumnezeu, după cum spunea părintele Lavrentie, s-a hotărât să-și întrebe duhovnicul, și anume pe preotul satului Trestia, părintele Gheorghe. Părintele, sfătuindu-l, i-a spus: *„Fiule, Sfântul Apostol Pavel spune: „...«bine este pentru om să nu se atingă de femeie. Dar din cauza desfrânării, fiecare să-și aibă femeia sa și fiecare femeie să-și aibă bărbatul său. Bărbatul să-i dea femeii iubirea datorată, asemenea și femeia bărbatului»”(I Corinteni 7,1-3).*

Tatăl – Lazăr Șovre

Libris

Apoi: "Să nu vă lipsiți unul de altul, decât cu bună învoială pentru un timp, ca să vă îndeletniciți cu postul și cu rugăciunea, și iarăși să fiți împreună, ca să nu vă ispitească satana, din pricina neînfrânării voastre" (I Corinteni 7,5).

Și astfel, ascultându-i prețioasele sfaturi, s-a căsătorit și într-adevăr și-a iubit soția, nu a bătut-o niciodată, nici nu a jignit-o cu ceva, după cum însuși părintele a mărturisit. Iar Lazăr a adormit în Domnul, după mărturia fetei lui, monahia Paraschiva, la vârsta de 83 de ani.

MAMA - PARASCHIVA ȘOVRE

Mama părintelui s-a născut din părinți agricultori și anume, Constantin și Maria, care erau buni credincioși. Și, precum pomul bun face roade bune, tot așa și ei au odrăslit o fată temătoare de Dumnezeu.

Până la căsătorie și-a păzit curătenia sufletească și trupească ducându-se la biserica satului, spovedindu-se regulat și ținând toate posturile. După căsătoria cu Lazăr, se supunea lui întru frica lui Dumnezeu, știind că bărbatul este cap femeii, precum și Hristos este cap Bisericii, trupul Său, al cărui mântuitor este. Ea, păzindu-și nunta și patul neîntinat, Hristos pe amândouă le-a binecuvântat. Astfel își păzea curătenia trupului, postind și rugându-se în cinstea sfinților îngeri luna, iar miercurea și vinerea în cinstea sfințelor patimi ale Domnului, Dumnezeului și Mântuitorului nostru.

Despre ea părintele Lavrentie spunea: *“Mama se scula de noapte și gătea bucate casei, apoi dădea mâncare la animale, mulgea vaca. Prin osteneala mâinilor sale sădea vie”*. Și după cum spune înțeleptul Solomon: *„Încingându-și mijlocul său cu tărie își întărea brațul său la lucru”*. (Pild. 31, 17).

Ne-a crescut în înțelepciune și prin propriile fapte ne educa. Ea se ruga, ne rugam și noi; ea postea, și noi posteam, văzând-o pe ea; se ducea la biserică, toți mergeam împreună cu ea. Pentru ea noi, copiii eram un dar al lui Dumnezeu. Știa că femeia se mântuiește prin nașterea de fii. Știa că doar copiii formează cea mai mare bucurie și adevărata temelie a familiei. Nașterea de copii întărește și desăvârșește căsnicia. Pentru aceasta Dumnezeu a binecuvântat pe primul om, Adam, și îi face femeie, pe Eva, ca să nască prunci, zicându-le: *„Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul”*. (Fac.1,28).

Prima fată a fost Maria, care mai târziu se va călugări. Al doilea copil am fost eu, Gavrilă. Apoi a mai născut încă doi băieți: Gheorghe și Andrei și trei fete: Paraschiva, Ioana și Irina.

Ducerea ei la cele veșnice a fost în felul următor:

Libris

În anul mântuirii 1970, s-a îmbolnăvit foarte grav. Stătea în pat și nu putea să se miște din cauza greutății bolii. Eu fiind la mănăstire, am fost înștiințat și m-am grăbit să vin acasă. Am ajuns cu bine în satul Trestia și împreună cu preotul paroh Gheorghe am oficiat Sfântul Maslu. După ce mama, Paraschiva, s-a spovedit și împărtășit, și-a revenit încât umbla din nou prin casă. Astfel Dumnezeu, prin rugăciuni, a mai ținut-o în viață un an de zile.

În 1971, în preajma slăvitului praznic al Crăciunului, s-a îmbolnăvit din nou. De data aceasta nu m-am mai dus, ci am pomenit-o la Sfânta Liturghie și, făcând rugăciuni la Sfântul Calinic, i-am trimis printr-un cunoscut apă sfințită de la izvorul Sfântului Calinic din Sfânta Mănăstire Frăsinei. Boala înainta și starea de sănătate a mamei se înrăutățea.

La înmormântarea mamei

O soră a mea, primind apa sfințită, i-a dat să bea. Atunci ea făcând semnul Sfintei Cruci a băut trei guri din apa trimisă de mine și și-a dat duhul lui Dumnezeu, șoptind: "*Sfinte Calinic, ajută-mi!*"

La înmormântare am fost și eu, petrecându-mi mama pe ultimul drum pământesc.

